

Forbrydelser med Hensyn til Undergivne og Undermænd, staaer der i § 129: „Den Forsatte, som ikke drager sine Undergivne tilhørlig til Ansvar for de af dem begaaede Forbrydelser ved enten at lade dem tiltale eller selv at paalægge dem den forskyldte Straf, forsaavidt han dertil er berettiget, anses med Fængsel.“ Naar man altsaa skal straffe efter denne Paragraph, saa vil man ikke kunne være berettiget til at anvende den mildeste af de i Lovforslaget nævnte Straffe, men man vil være nødsaget til strax at anvende Fængselsstraf.

Der er endnu en Straf, som meget ofte er bleven omtalt, og som jeg med et Par Ord skal gjøre opmærksom paa, det er nemlig Embeds- og Bestillingsfortabelse. Naar der i Underofficersklassen bliver idømt Embedsfortabelse, saa vil Dommen ikke alene gaae ud paa, at den Paagjældende mister sin nuværende Stilling, men der skal dømmes til Degradation, og Vedkommende gaaer da ud af den Klasse, hvort han tjente, ned i en anden og lavere Klasse og udtjener der sin Børnepligt som Menig. Det er altsaa ikke alene en Fortabelse af hans Stilling i den Klasse, hvort han har staaet, men det er tillige en Tilbagegang til som Menig at aftjene Resten af Børnepligten. Forskjellen imellem Embedsfortabelse og Bestillingsfortabelse ligger jo væsentligst dert, at det Første finder Sted for deres Vedkommende, der have kongelig Ansættelse, hvorimod Lieutenanter og de med dem Eigestillede, der ikke have kongelig Ansættelse, og som udgjøre Halvdelen af Armeens Befalingsmænd, kun kunne idømmes Bestillingsfortabelse. Men der er jo ikke tale om, hvorledes der skal forholde sig med dem. Skulde de i saa Tilfælde træde tilbage og aftjene Resten af deres Børnepligt som Menige? Naar En tidligere dømtes til, hvad der nu hedder Embedsfortabelse, men hvad man i gamle Dage kaldte Cassation, saa blev han værdig til at tjene som Befalingsmand og blev udslettet af Armeens Riste og fik sin Afsted. Dette tror jeg ikke kan skee her, da Vedkommende i et saadant Tilfælde meget ofte vil have en Deel af sin Børnepligt tilbage; men jeg seer ikke rigtigt, hvorledes man i saa Tilfælde vil forholde sig. Jeg tror, det maatte udtrykkelig bestemmes, hvilken Virkning

Embedsfortabelse skal have, navnlig om der ikke i Tilfælde af, at Vedkommende havde en Deel af sin Børnepligt tilbage, tillige maatte kunne blive Tale om Degradation. — Med Hensyn til de Straffe, som dicteres Militaire, er der taget den Bestemmelse, at, naar En i Genhold til den borgerlige Lov har paadraget sig Straf af under 18 Maaneders Strafarbejde, skal der istedetfor denne Straf dicteres en tilsvarende Militairstraf, hvilken i det Tilfælde, at Straffetiden er 18 Maaneder eller nærmere sig dertil, altsaa f. Ex. 16 Maaneder, i Genhold til § 46 vil blive 6 Gange 5 Dages strengt Fængsel paa Bånd og Brød. I § 46 er der opstillet Regler, hvorefter man kan maale den ene Straf imod den anden, og man vil deraf see, at 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød opløses i 360 Dages simpel Bagtarrest; naar man nu vil sætte een Dags simpel Bagtarrest i Klasse med een Dags almindelig Strafarest, saa vilde der ikke blive et saadant Forhold tilstede, at det vilde æquivalere 16 Maaneders Strafarbejde. Herved maa endnu bemærkes, at strengt Fængsel paa Bånd og Brød tidligere kun har været anset som en halv Gang til saa strengt som almindeligt Fængsel paa Bånd og Brød, hvorimod det her er anset som dobbelt saa strengt. Jeg kan godt forstaae, hvorfor man har valgt denne Strafart, nemlig for ikke at berøve Armeen disse Indtægter, som have paadraget sig saadanne Straffe. Man maa jo imidlertid erindre, at den nuværende Tjenestetid er saa kort. Folkene, navnlig Soldsoldat, er kun inde i 6 Maaneder og indkaldes senere i 4 a 6 Uger ad Gangen. Naar de altsaa begaae Forseelser i den Tid, de ere til Tjeneste, eller, hvad der ogsaa kan skee, naar de ved militair Ret skulle dømmes for Forseelser, som ere begaaede tidligere, skulle de ikke kunne idømmes under 1½ Aars Strafarbejde, men skulle affone Straffen med Bånd og Brød, som efter min Mening er en langt lettere Straf. Man straffer altsaa i disse Tilfælde efter den militaire Lov; men naar de Paagjældende efter den første Uddannelse hjemsendes, for igjen at komme ind til næste Aars Dvølsel, men, inden de komme ind, blive dømt efter den borgerlige Ret, ville de ligegodt